

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis in genere; de Baptismo, de Confirmatione, Eucharistia, Sacrificio Missæ; Constitutionem Innocentii XII. super celebratione Missarum, variaque alia decreta

Genet, François

Parisiis, 1703

De Sacramento Confirmationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40834

DE SACRAMENTO CONFIRMATIONIS.

CASUS I.

Quest. **Q**ualis est materia, forma, & Minister Sacramenti Confirmationis?

Resp. Licet videatur, quod ex Scriptura sacra, Conciliis, & sanctorum Patrum doctrinâ aliquo modo inferri possit, impositionem manuum esse materiam; orationem verò, quæ fit ab Episcopo, constituere formam hujus Sacramenti: In actis enim Apostolorum, dum de Confirmationis ministracione agitur, sic habetur. Act. cap. 8. *Oraverunt pro ipsis, ut acciperent Spiritum-sanctum. Tunc imponebant manus super illos, & accipiebant Spiritum-sanctum.* Unde S. Cyprianus loquens de eodem Sacramento, quod suo tempore statim post Baptismum, ut plurimum ministrabatur, quia sæpius baptizandus adultus erat, sic ait Epistola 73. *Nunc quoque apud nos geritur, ut qui in Ecclesia baptizantur, Præpositis Ecclesie offerantur, & per meam orationem, ac manuum impositionem Spiritum-sanctum consequantur.* Similia habet S. Hieronymus, in Dialogo adversus Luciferianos. S. Chrysostomus, in cap. 8. Actor. & in cap. 6. ad Hebræos. S. Augustinus, lib. 15. De Trinitate, cap. 26. & alibi. Præterea in Concilio Moguntino anno 1560. legitur: *Ea verò, ut erant à Christo in die Pentecostes exhibita, & ab eisdem per manus impositionem in alios transfundi*

cepta, actus ipsorum satis testantur; unde Ecclesia Catholica Spiritum-sanctum per manus Episcoporum Fidelibus tradendi normam accepit. Et in Concilio Narbonensi ann. 1606. dicitur, quod sanctorum Constitutionibus constat, In hoc Sacramento, quo per impositionem manuum Episcopi Spiritus-sanctus diffunditur in corda Fidelium, robur, atque fortitudinem dari. Attamen, juxta communem in Schola sententiam dicitur cum sancto Carolo, quod materia hujus Sacramenti est Chrisma, quod ex oleo, & Balsamo, solemniter Episcopi consecratione conficitur. Forma autem habetur in his verbis, quæ referuntur in Rituali, aut Pontificali Romano, Signo te signo Crucis, & confirmo te Chrismate salutis, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus-sancti.

Communiter autem dicitur, quod hujus Sacramenti Minister Ordinarius est solus Episcopus, Extraordinarius autem quilibet Sacerdos à summo Pontifice specialiter delegatus; unde sanctus Thomas. 3. part. q. 72. art. 11. ad 1. dicit, quod Ex plenitudine potestatis concessit B. Gregorius Papa, quod simplices Sacerdotes hoc Sacramentum conferrent.

Cùm Thomas, paucis post natiuitatem horis, in urgenti mortis periculo versari videretur, Anna Thomæ matertera illum tremebunda cum aqua rosacea, quæ in cubiculo fortè aderat baptizavit: convaluit Thomas, & post aliquos annos ad Sacramentum Confirmationis accessit; cùm autem illius matertera neptem diebus Dominicis in Ecclesiam duceret, ut Doctrinæ Christianæ, quæ à zelanti Parocho fiebat, adesset: accidit, ut de materia Baptismi loquens Parochus, diceret cum aqua rosacea, aut aliis distillatis, quas vocant, non posse ministrari Baptismum: ut

332 *Casus practici, ex Tractatu*

paucis, re ad Thomam delatâ, eoque rebaptizato, quæritur utrum ab Episcopo denuò confirmari debeat?

Resp. Thomas sine dubio debet rursus ad Confirmationis Sacramentum accedere; quia prima illius administratio non baptizato facta, nulla penitens fuit: *Dicendum*, inquit, sanctus Thomas, quod *si aliquis non baptizatus confirmaretur, nihil reciperet, sed oporteret, iteratò ipsum confirmari post Baptismum.*

C A S U S II.

Matthæus in ignobili oppido ab Episcopali Sede multum remoto habitans, in quo, ob varias itineris difficultates, rarissimè Episcopus videri solet: tempore Pastoralis Visitationis, cujus occasione Confirmationis Sacramentum ministratur, in peccati mortalis luctuoso statu reperitur, ob capitalem inimicitiam, quam ab aliquot mensibus habet cum quodam suo vicino à quo gravissimam injuriam passus est. Attamen videns, se ad vigesimum ætatis annum pervenisse, nec similem Confirmationis percipiendæ occasionem fortè unquam adfuturam, vellet Matthæus ad illud Sacramentum accedere; & ideo quærit, utrum in tali statu permanens Confirmationem petere possit, illique profutura sit?

Resp. Debet omninò Matthæus odium adversus proximum conceptum deponere, ut gratiam, quæ in Confirmatione confertur recipiat; quod si verè pœnitere nolit, nullo modo ad Confirmationis Sacramentum accedat, quia grande sacrilegium committeret, nec gratiam, ob peccati mortalis obicem, recipere posset, sed potiùs in Dei inimicitia magis confirmaretur; quamvis character ei licèt indigno imprimeretur, ratione cujus tale Sa-

eramentum iterari non debet. Unde, ut docet sanctus Antoninus, *Qui renuntiat gratia Baptismali, quod fit per mortale commissum, postea accedens ad Confirmationem cum ea, non confirmaretur in gratia, nec augetur sibi gratia: immò mortaliter peccaret, & magis debilitaretur in anima, quamvis characterem reciperet indelebilem, & hoc nisi restitueretur prius gratia amissa, quod non fit nisi per pœnitentiam. Si verò ad Deum verè postmodum conversus, Sacramentum Pœnitentia dignè reciperet: tunc remoto peccati mortalis obice, Confirmationis gratiam consequeretur.* S. Antonin. part. 3. tit. 14. cap. 3. §. 1.

CASUS III.

Quæst. Carolus susceptor seu Patrinus fuit Joannis in Sacramento Confirmationis; deinde post multos annos cum Catharina Joannis Filiâ matrimonium contrahere desiderans, petit utrum cognatio, quam cum Joanne contraxit, ad illius Filiam Catharinam extendatur; ita ut illam in uxorem habere sine dispensatione non possit?

Resp. In Sacramento Confirmationis eodem planè modo contrahitur cognatio matrimonium dirimens, ac in Baptismo, ut habetur in Decretali. cap. *Nedum*. De cognatione spirituali, his verbis: *Ex Confirmatione quoque seu frontis Chrismatione spiritualis cognatio eisdem modis contrahitur, matrimonia similiter impediens contrahenda, & dirimens post contracta.* Et in Concilio Tridentino expressè definitum est, quod ea cognatio, quæ ex Confirmatione contrahitur, *Confirmantem, & confirmatum, illiusque Patrem, & Matrem, ac tenentem non egreditur.* Et ita Patrinus cum

334 *Casus practici, ex Tractatu*
confirmata, aut confirmatae matre contrahere
non potest; nec matrina cum confirmato, aut
ejus Patre: sed ultra has personas in jure ex-
pressas extendi non potest tale impedimentum,
ut patet ex Concilii verbis. Unde licet aliunde
Pater, & Filia censeantur quasi una, & ea-
dem persona, attamen concludendum est in
nostro casu, Carolum posse, absque ulla dil-
pensatione, cum Catharina Joannis Filia ma-
trimonium contrahere.

DE EUCHARISTIÆ SACRAMENTO.

C A S U S I.

Quest. **Q**ualis est hujus Sacramenti ma-
teria?

Resp. *Materia Eucharistia est Panis triti-
ceus, & vinum de vite, ut habetur in Decreto*
Eugenii IV. edito in Concilio Generali Florenti-
æ congregato, & constat ex Evangelio.

Quest. Antonius Parochus Diocesis Tri-
dentinæ, cum in suæ Parochiæ Montanæ Ter-
ritorio triticum non reperiatur, alterius spe-
ciei frumentum, seu hordeum, speltam, &
hujusmodi, parvæ tritici quantitati miscens,
farinam indè conficiebat, ex qua postmodum
panes Azymos in Missæ Sacrificio consecran-
dos præparabat. Cùmque Episcopus Triden-
tinus rem in sua Pastoralis Visitatione cogno-
visset, id ei severè prohibuit. Sed quaeritur,
utrum validè hoc modo consecraverit?

Resp. In hoc casu videndum omninò est,